

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/247/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010834
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813010834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného C. L. na hlavnom pojednávaní dňa 27.5.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: C. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. J.,

je v i n n ý , ž e :

v presne nezistenom čase, v mesiaci február a marec 2013, napísal z Ústavu na výkon väzby v A., kde sa v tom čase nachádzal, päť listov adresovaných bývalej manželke H. L., maloletej dcére a rodičom bývalej manželky, v ktorých sa vyhrážal likvidáciou, podrezaním a zabitím bývalej manželke H. L., čím u poškodenej H. L. vzbudil dôvodu obavu, že svoje hrozby splní,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l :

pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

a z a t o s a

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/128/2013, obžalovaným prevzatý dňa 3.7.2013, právoplatný dňa 12.7.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po tom, čo obžalovaný v úvode hlavného pojednávania urobil vyhlásenie o nepopretí spáchania trestného činu a súd jeho vyhlásenie neprijal, vypočul obžalovaného C. L. (ďalej len „obžalovaný“), vypočul svedkyňu H. L. (ďalej len „poškodená“), svedkov X. L., E. J., znalca MUDr. R. G., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný nepoprel spáchanie trestného činu, priznal, že listy, ktoré sú predmetom skutku obžaloby, písal on, písal ich poškodenej alebo svojej dcére X. z väzby, čo bolo presne písané v listoch, si nepamätal pre stav, v akom bol vo väzbe. Súdu však vysvetľoval, že použitými slovami mal na mysli to, napr. že spolu s bývalou manželkou - poškodenu odídu do zahraničia, aj keď deti má veľmi rád, chcel ich nechať v starostlivosti starých rodičov, to na vysvetlenie, prečo ich v listoch žiadal, aby sa o ne postarali. Poškodenej ani deťom by určite neublížil. Slová v listoch, že svokrovci budú na neho nahnevani každý rok začiatkom novembra, keď budú chodiť tam, kam chodia v nedeľu, súdu vysvetľoval, že tým myslel chodenie do kostola. Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti úprimne ľutuje, počas celého hlavného pojednávania plakal.

Poškodená vypovedala, že obžalovaný jej z väzby písal viacero listov, písal listy, ktoré boli adresované i dcére X., jej rodičom. V týchto 5 listoch boli obžalovaným použité slová, ktoré ona v súvislostiach a spôsobom použitia slov jednoznačne ona i dcéra chápala ako vyhrážky zabitím jej osobe - budú za nimi chodiť, keď budú s H. ležať vedľa seba, keď budú chodiť za nimi tam, kam chodia v nedeľu (otec pravidelne chodí v nedeľu na hrob svojich rodičov na cintorín). Vyhrážky neboli adresované i dcére X.. Obžalovaný sa jej vyhrážal, že ju napr. podreže, že jej rodičia budú chodiť za ňou na cintorín. Vyhrážky v listoch vzbudili u poškodenej dôvodnú obavu, pretože v spoložití vznikali konflikty, kedy ju i fyzicky napadol, aj vtedy sa jej vyhrážal zabitím. Takéto vyhrážky vzbudili obavu o jej osobu i v dcére X. i jej rodičov. Ona poprela, že by s obžalovaným mala vôľu odísť do zahraničia. Z vyhrážok mala strach.

Svedkyňa X. L. vypovedala, že je pravdou, že časť listov, ktoré písal obžalovaný, boli adresované jej resp. jej súrodencom. Obsah týchto listov ona jednoznačne pochopila ako hrozby a vyhrážky voči matke. Nemala obavu o seba, nechápala vyhrážky aj voči nej resp. ostatným súrodencom. Potvrdila, že každú nedeľu starý otec chodí do kostola a potom na cintorín k svojim rodičom.

Zhodne vypovedal i svedok E. J., ktorý je otcom poškodenej, aj on jednoznačne vypovedal, že použité slová v listoch, o ktorých bol oboznámený resp. ktoré boli im adresované, pochopil ako vyhrážky zabitím adresované poškodenej, potvrdil, že chodí v nedeľu na cintorín, chodí tam pravidelne po svätej omši. Listy vzbudili u neho obavu o poškodenú.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - s listami na č.l. 2-7.

Súd vypočul znalca MUDr. R. G., ktorý vypovedal, že obžalovaný netrpel v čase skutku žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Išlo u neho o poruchu osobnosti - afekt emočnej instability. Išlo u neho o afekt zlosti a bezmocnosti. V čase skutku vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v celom rozsahu. Pobyť obvineného pre spoločnosť nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, neodporučili znalci uložiť obžalovanému žiadnu formu ochranného liečenia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivo i súhrnne, z nich predovšetkým na výpoveď poškodenej, výpovede svedkov X. L., E. J., oboznámené listinné dôkazy - oboznámený obsah listov písaných obžalovaným, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa v listoch vyhrážal poškodenej - svojej bývalej manželke, teda osobe blízkej zabitím, smrťou, vyhrážal sa jej takým spôsobom, že tieto vyhrážky, ktoré poškodená jednoznačne ako vyhrážky i pochopila,

u nej vzbudili dôvodnú obavu. Vzhľadom na výpoveď poškodenej - svedkyne X. L., obsah listov, súd nebol názoru na rozdiel od obžaloby, že by obžalovaný sa vyhrážal zabitím i svojej dcére X. L.. Tak jednoznačne vypovedala na hlavnom pojednávaní aj poškodená i sama dcéra obžalovaného, že vyhrážky boli adresované poškodenej, nie dcére, tá ani o seba nemala obavu, tú mala len o matku. S poukazom na tieto dôkazy a závery, potom súd upravil i skutkovú vetu rozsudku, keď opomenul v skutku, že by vyhrážky usmrtením boli adresované i dcére X. L.. Potom súd bez akýchkoľvek pochybností mal preukázané, že obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Štát chráni občianske spolunažívanie pred páchatelmi, ktorí ho narušajú nebezpečným vyhrázaním z hroziacej hrozby voči životu, zdraviu resp. majetku. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami na osobu obžalovaného, z ktorých vyplýva, že mieste trvalého bydliska sú o ňom známe len evidenčné údaje, nie sú tu o ňom známe žiadne negatívne poznatky (správa č.l. 68). Obžalovaný pred spáchaním danej trestnej činnosti bol viackrát postihnutý priestupkovým orgánom za priestupok - správa č.l. 69-71, pre rôzne priestupky. Obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 72, pripojený spis Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/128/2013, pre trestnú činnosť predovšetkým majetkovej povahy. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/128/2013, ktorý obžalovaný prevzal 3.7.2013, právoplatný 12.7.2013, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno a), b) Trestného zákona (trestná činnosť sa týkala tej istej poškodenej a listy, ktoré sú predmetom skutkovej vety rozsudku, písal obžalovaný v čase výkonu väzby v tejto trestnej veci) a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona - priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, vzhliadol však dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, pretože obžalovaný spáchal daný trestný čin skôr, ako súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/128/2013), preto prichádzal do úvahy u obžalovaného i ukladať trest súhrnný v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona, za použitia zásad ukladania trestu úhrnného v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona, priťažujúcu okolnosť, že bol už za trestný čin odsúdený, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, pri zohľadnení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona (pretože prevyšovali u obžalovaného priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami) - trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne. Pretože bol obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/128/2013, obžalovaným prevzatý dňa 3.7.2013, právoplatný dňa 12.7.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, ako súčasť výroku o ukladaní súhrnného trestu. Takýto trest potom súd hodnotil ako zákonný, spravodlivý a primeraný, plniaci účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.